

כ' ל' ג' 1/10/2017

ל

ג' ג' 1/10/2017

(1)

לוים → טומאה → גזל הגר → סוטה → נזיר → ברכת כהנים → משכן

ו/בר-ז/א

במדבר - פרשת נשא

וימשח אותו ויקנש אותו ואת-בְּלֶבְלָיו ואות-
המוץחים ואת-בְּלֶבְלָיו וימשחם ויקנש אתם:

ס יְבָרֶכְךָ יְהוָה
 ס יִאֵר יְהוָה | פָּנָיו אֲלֵיךָ
 ס יִשְׂאַיָּהוּ | פָּנָיו אֲלֵיךָ
 ס וַיְשַׁם לְךָ שָׁלוֹם: ס וְשָׁמוֹ אַתְּ-שְׁמִי
 א עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנְּיִ אֶבְרָכָם: ס וַיְהִי
 בַּיּוֹם בְּלֹאת מֹשֶׁה לְהִקְרִים אַתְּ-הַמְשִׁבֵּן (2)

ה/א-ב

במדבר - פרשת נשא

(3)

ה שליש א-ב וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-
בני ישראל וישלחו מן-המתקנה בְּלֶצְרוּעַ וְכָל-זָב וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ:

צדיק

נשא

פרי

מקודשת הכנסת ישראל כמו שנאמר וישלו וגו'.
על זה נאמר אחר כך פרשת גול הגר להוראות
שלל הכל יש תיקון אפילו מה שנדרה לתפיסת
אדם שאין לו תיקון

נאמר וישלחו מן המנחה כל צדוע וכל זב וכל
טמא לנפש שחמה רומים על ג' הפגמים של
קנאה תאויה וכבודו. צדוע מרים על קנאה וכבוד
(כמו שדרשו על זאת תורה המצויע מוציא רע) ווב
מורם על תאויה. וטמא לנפש בא מסיבת הכבוד
והתנסאות על ידי הסחת הנחש בחטא הראשון
שאמר להם והייתם כללים ועל ידי זה נקנסה
עליהם מיתה בלשון כי עפר אתה ועל עפר תשוב
שאין לו במה להתנסאות. וכדי שלא יפל לבר
האדם עליו כל אחד כפי מה שיודיע נגעי לבבו
שאינו נקי מג' פגמים הנ' שחליליה יהיה נפרד

ד/כח (כח) רבי אלעזר ה Kapoor אומר: הקנאה,
והתאונה והכבוד מוציאין את האדם
מן העולם.

(5)

28. Rabbi Elazar HaKappar says: Jealousy, lust
and glory remove a man from the world.

⁸ If the man has no kinsman to whom the debt can be returned, the returned debt is for HASHEM, for the Kohen, aside from the ram of atonement with which he shall provide him atonement.

ה אָשָׁם לֹו: וְאַבְדָּאֵין לְאִישׁ גָּאֵל לְהַשִּׁיבָה
הָאָשָׁם אֶלְיוֹ הָאָשָׁם חֲמֹשָׁב לִיהְוֹה לְכַפֵּן
מִלְבָד אַיִל הַכְּפָרִים אֲשֶׁר יַכְפְּרֶב עָלָיו

יְהוָה: וְלֹקַח הַפְּנֵן מִים קְרֹשִׁים בְּכָל-חֶרֶשׁ
וּמִנְהָעָפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקָרְקָע הַמְשֻׁבֵּן יִקַּח
חַפְנֵן וְנִתְמַצֵּן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ: וְהַעֲמִיד הַפְּנֵן אֶת־
הַאֲשָׁה לְפָנֵי יְהוָה וּפֶרֶע אֶת־רָאשֵׁה
וְנִתְמַצֵּן עַל־פְּנֵיהָ אֶת מִנְחַת הַופְרָז מִנְחַת קְנַאת
הַוְא וּבְיַד הַפְּנֵן יִהְיֶה מִן הַמְּפֻרִים הַמְּאַרְרִים:

פָא

צְדִיק

נָשָׂא

פָרִי

CHAPTER VII — ז	
1. And it came to pass	וַיְהִי
on the day that Moses had made an end	בַּיּוֹם בְּלֹאֹת מִשְׁהָה
of setting up the tabernacle,	לְהַקִּים אֶחָד הַמִּשְׁבֵּן
and had anointed it	וַיְמִשֵּׁחַ אֹתוֹ
and had sanctified it,	וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
and all the furniture thereof,	וְאַתְּ-בְּלָ-כְּלִי

Rashi — כט"

7 1. And it came to pass on the day that Moses had made an end	וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלֹאֹת מִשְׁהָה.
בְּלֹאֹת בְּתִיבָה,	יּוֹם בְּקִמְתַת הַמִּשְׁבֵּן
(i. e., not the kal בְּלֹאֹת); (i. e.,) on the day that the tabernacle was set up, the Israelites were like a bride (בְּלֹאֹת)	הַיּוֹם יְשֻׁרָאֵל כְּבָלה מִנְקַדְשָׁת לְחוֹפֶה (בְּמַדִּיר):
that enters the bridal canopy (Num. R.)	

וְאַחֲרֵי זה נזכר פרשת נזיר שיש עצה להיות נשمر מוקדם לביל יהוה נפה לה' פגמים הנ"ל לקגנה תאהו וכבוד על ידי ג' הדברים שצירך הנזיר להזיר עצמו. כי גידול פרע הוא תיכון הקגנה וכibus CIDOU דשערות מוריין לדין כי עשו איש שעיר. והוא צא מן הגפן להיות בדור מטהה כמו שאמרו י"ל לרבה יין עושה. וסומנת מת הוא מגן הכבוד כב"ל.

צְדִיק

פָרִי

ואחר כל אלה נאמר ויהי ביום כתلت משה שעל ידי זה נגמר שלימיות היהוד דקדושא בריך הוא ושכינתייה על ידי כל פרטיו נפשות ישראל סוף כל סוף סולם נתקנו לטוב איך שיזהה ושלום על יישראל: